

Albertsen: Jeg takker ministeren for svaret, men må alligevel udtrykke en vis skuffelse over, at ministeren ligesom ikke synes, at det er påkrævet med et initiativ fra ministeriets side. Jeg beder ministeren overveje det endnu en gang, for jeg tror, det er påkrævet. Jeg ved, at der i adskillige amter og købstæder er et vist skisma med hensyn til, hvor afgørelsen skal placeres, og jeg tror derfor en afklaring fra ministeriets side ville være ønskelig og påkrævet.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg skal blot svare hr. Albertsen, at den § 15 i omsorgsloven, som vi diskuterer nu, kom ind i lovforslaget under behandlingen her i tinget, og vi var enige om, at det, der skulle være tale om, var en godkendelse fra ministeriet efter indstilling fra amterne. Men vi skal jo en dag have omsorgsloven op til revision, og udviklingen har måske så ført med sig, at vi kan få noget fastere rammer på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Uhrskov* til socialministeren:

„Vil ministeren snarest muligt tage skridt til at sikre, at revalideringsloven atter kommer til at fungere?“

Skriftlig begrundelse:

Fra 1. december 1970 tilsendes samtlige nye klienter ved revalideringscentret for København og Frederiksberg — med undtagelse af visse klientkategorier — en skrivelse af følgende ordlyd:

„Som det formentlig er Dem bekendt, har centret modtaget indberetning fra . . om at være Dem behjælpelig med løsning af Deres erhvervsmaessige problemer. Imidlertid må der for tiden regnes med en længere ventetid af ubestemt varighed, før Deres sag bliver taget op til behandling. Da De omgående vil få besked, så snart dette sker, beder man Dem så vidt muligt ikke rette henvendelse hertil for at høre til Deres sag.

Man gør opmærksom på, at et midlertidigt arbejde, som De efter Deres helbredsforhold mener at kunne klare, ikke vil medføre, at Deres sag af den grund bliver udsat.“

Uhrskov: Spørgsmålet om revalideringen har jo været trukket frem nogle gange her i folketinget, sidst i begyndelsen af november, hvor ministeren forklarede, at den flugt, der havde fundet sted fra revalideringscentret her i København, var mere end kompenseret ved nytilgang. Der er bare det aber dabej ved det, at indarbejdningsproblemerne ved nytilgangen er ganske enorme, og at kvaliteten af de nyansatte har været yderst svingende; generelt har den dog været væsentlig ringere end kvaliteten af dem, der er gået.

Siden har man så foretaget en slags midlertidig lapning på det lønproblem, der har spillet så stor en rolle, den lønforskel på ca. 5.000 kr. på årsbasis mellem nyansatte revalideringskonsulenter og socialrådgivere i tilsvarende statstjenestemandstillinger. Men den skrivelse, jeg i begrundelsen for spørgsmålet nævner, som her fra 1. december udsendes til samtlige nye klienter ved revalideringscentret for København og Frederiksberg med visse undtagelser, og som gør opmærksom på, at man for tiden må regne med en længere ventetid af en ubestemt varighed, før de pågældende sager kan blive taget op til behandling, er et symptom på, at situationen mildt sagt langt fra er i orden, at den tværtimod nærmer sig et sammenbrud. Og det er jo bekendt, at chancen for en vellykket revalidering afhænger af flere forhold, måske specielt af den pågældendes alder, men i høj grad også af den ventetid, der går, inden revalideringen sætter ind. Jeg vil gerne bede om ministerens udtalelse om disse problemer. Vi ved jo, at det forringer revalideringschancerne, når vi må lade mennesker vente i op til et års tid, samtidig med at det nervemæssigt er en belastning med denne ubestemte ventetid, som man her fra 1. december generelt udsætter klienterne for.

Socialministeren (Nathalie Lind): Det er rigtigt som anført af hr. Uhrskov, at jeg for mindre end 1 måned siden havde lejlighed til her i tinget på grundlag af et spørgsmål fra hr. Kjær Rasmussen at gøre rede for overvejelserne angående en revision af den lønordning, som gælder for revalideringskonsulenterne. Det er vist også bekendt, at der herefter er sket det, at socialministeriet